

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-141/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych — Ochrona zdrowia publicznego — Względy uzasadniające — Apteki — Dostawa produktów leczniczych bezpośrednio do szpitali — Bliskość danego szpitala)

(2008/C 285/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Schima, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 i 30 WE — Przepisy krajowe nakładające względem aptek wymogi, których spełnienie warunkuje możliwość dostarczania produktów leczniczych bezpośrednio do szpitali, przy czym wymogi te mogą zostać spełnione w praktyce jedynie przez apteki usytuowane w pobliżu danego szpitala

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 września 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Jörn Petersen przeciwko Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Sprawa C-228/07) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 4 ust. 1 lit. b) i g), art. 10 ust. 1 i art. 69 — Swobodny przepływ osób — Artykuł 39 i 42 WE — Ustawowe ubezpieczenie emerytalno-rentowe lub wypadkowe — Świadczenie ubezpieczeniowe z tytułu obniżonej zdolności do pracy bądź inwalidztwa — Zaliczka wypłacana bezrobotnym ubiegającym się o zasiłek — Kwalifikacja świadczenia jako „zasiłek dla bezrobotnych” lub jako „świadczenie z tytułu inwalidztwa” — Warunek zamieszkania)

(2008/C 285/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jörn Petersen

Strona pozwana: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 39 WE i art. 4 ust. 1 lit. b) oraz g) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) — Kwalifikacja jako zasiłek dla bezrobotnych lub świadczenie z tytułu inwalidztwa świadczenia pieniężnego z tytułu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia, wypłacanego niezależnie od posiadania zdolności czy gotowości do pracy, do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie wniosku, jako zaliczka na poczet przyszłych świadczeń, wyłącznie na rzecz bezrobotnych, którzy w związku obniżeniem się ich zdolności do pracy bądź utratą zdolności do zarobkowania złożyli uprzednio wniosek o przyznanie im świadczenia z tytułu ustawowego ubezpieczenia emerytalno-rentowego lub wypadkowego — Ustawodawstwo krajowe zawieszające prawo do tego świadczenia, w przypadku gdy bezrobotny zamieszkuje w innym państwie członkowskim.

Sentencja

- 1) Świadczenie takie jak będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym należy uznać za „zasiłek dla bezrobotnych” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r.
- 2) Wykładni art. 39 WE należy dokonywać w taki sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, żeby państwo członkowskie uzależniało przyznanie świadczenia takiego jak będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, które należy uznać za „zasiłek dla bezrobotnych” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1408/71, od warunku posiadania miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa przez osoby do niego uprawnione, w zakresie w jakim dane państwo nie przedstawiło żadnego dowodu mogącego wykazać, że taki warunek jest obiektywnie uzasadniony i proporcjonalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 21.7.2007.